

متن حکم صادره دادگاه انقلاب ولایحه تجدید نظر محمود بهشتی لنگرودی

بیست یکم آبان ماه هشتاد و شش

کانون صنفی معلمان تهران

متن حکم صادره:

در خصوص اتهام آقای محمود بهشتی لنگرودی فرزند غلامحسین متولد ۱۳۳۹ فاقد سابقه محکومیت ، متاهل ، دبیر آموزش و پرورش ، آزاد به قید وثیقه ، دائر بر اجتماع و تبنانی به قصد بر هم زدن امنیت کشور ، با توجه به گزارشات سازمان اطلاعات استان تهران و اقاییر صریح متهم و حضور فعال در تجمعات غیر قانونی و نقش هدایتی او در کانون و شورای غیر قانونی هماهنگی تشکل های صنفی کشور و ایراد سخنانی های متعدد و نقش آنها در استمرار تجمعات مزبور و مصاحبه با خبرگزاری های خارجی و روزنامه ها به منظور تحت فشار قرار دادن مسئولین و تحریک فرهنگیان از طریق ارائه ی گزارشات و آمار غیر واقعی و بزرگنمایی تجمعات غیر قانونی و اینکه تجمعات غیرقانونی از مصادیق بارز اقدام علیه امنیت کشور است و موجبات برانگیختن فرهنگیان و بی نظمی و اخلال در محیط های آموزشی می گردد و دیگر شواهد و قرائن موجود ، بزهدارایش محرز است لذا به استناد ماده ۶۱۰ قانون مجازات اسلامی به تحمل ۴ سال حبس محکوم که با توجه به وضعیت اجتماعی و سوابق زندگی وی به استناد بند (ب) ماده ۲۵ قانون مجازات اسلامی حبس صادره به مدت ۴ سال تعلیق می گردد و اما در مورد اتهامات دیگرش دائر بر اخلال در نظم عمومی و تمرد در مقابل پلیس با توجه به محتویات پرونده و انکار متهم در دادگاه به لحاظ عدم کفایت ادله به استناد اصل ۳۷ قانون اساسی رای بر برائت صادر گردید . حکم صادره حضوری و ظرف ۲۰ روز قابل اعتراض در دادگاه تجدید نظر تهران است.

یکشنبه ۲۰ آبان ۱۳۸۶

نامه محمود بهشتی لنگرودی به دادگاه

بسم الله الرحمن الرحيم

خود شکن آیینیه شکستن خطاست

آینه چون نقش تو بنمود راست

ریاست محترم دادگاه تجدید نظر

احتراما ، اگر چه روند برگزاری دادگاه بدوی و رای صادره را به دلیل عدم اجازه مطالعه پرونده و شنیدن دفاعیات و عدم حضور هیات منصفه ، غیر عادلانه می دانم و با اینکه تردید دارم دفاع یا عدم دفاع و ارائه یا عدم ارائه ادله توسط متهم تاثیری در رای و نظر قاضی محترم داشته باشد با این وجود موارد زیر را به عرض ریاست محترم دادگاه تجدید نظر می رسانم و قضاوت را به افکار عمومی فرهنگیان و دیگر اقشار جامعه واگذار می کنم :

۱- اتهام اینجانب اجتماع و تبنانی به قصد بر هم زدن امنیت کشور عنوان شده و مستندات آن نیز گزارش های سازمان

اطلاعات استان تهران و اقرار صریح متهم اعلام شده که اینجانب همانگونه که در آخرین دفاعیات خود توضیح داده ام هیچ بخشی از محتویات پرونده را به دلیل غیر قانونی بودن روند بازجویی و نقض آشکار حقوق شهروندی در دوران بازجویی از جمله حبس در سلول انفرادی، زدن چشم بند هنگام بازجویی، توهین و ضرب و شتم توسط یکی از بازجویان و... دارای ارزش و اعتبار ندانسته و قابل استناد نمی دانم.

۲- ضمن پذیرش حضور فعال در تجمعات، عنوان غیر قانونی بودن آن را خلاف اصل ۲۷ قانون اساسی دانسته و صدور رای قاضی پرونده را به استناد حضور در تجمعات (به اصطلاح غیر قانونی) کاملاً کاملاً مردود می دانم.

۳- اینجانب در ارتباط با پرونده مطروحه هیچگونه مصاحبه ای با هیچ خبرگزاری خارجی نداشته ام و در بازجویی ها هم هیچگونه تفهیم اتهامی در این رابطه صورت نگرفته است. با این وصف چون اصل مصاحبه با خبرگزاری های خارجی طبق هیچ قانونی جرم محسوب نشده است ایراد این اتهام را نیز خلاف و صدور حکم به استناد این اتهام را کاملاً محل اشکال می دانم و معتقدم چنانچه دیگر استنادات سازمان اطلاعات استان تهران نیز همانند این گزارش عاری از حقیقت باشد مصداق بارز ((تو خود حدیث مفصل بخوان از این مجمل)) خواهد بود.

۴- از آنجایی که کانون صنفی معلمان ایران و شورای هماهنگی تشکل های صنفی فرهنگیان کشور در هیچ دادگاهی محاکمه نگردیده اند و حکمی دال بر غیر قانونی بودن آنها صادر نشده است لذا استناد به نقش هدایتی اینجانب در کانون صنفی معلمان ایران و شورای قانونی تشکل های صنفی هیچگونه مغایرتی با فعالیت های قانونی اینجانب نداشته و جرم محسوب نمی شود.

۵- اگر ایراد سخنرانی در تجمعات مقابل مجلس جرم محسوب می شود می بایست تمامی کسانی که در این تجمعات سخنرانی داشته اند مورد مواخذه، اتهام و تنبیه قرار گرفته و به اصطلاح بزه آنان محرز شمرده شود بر این اساس چرا هیچ اتهام و تنبیهی متوجه آقایان حاج بابایی، کوهکن، عباسپور، نجابت و... که بعضاً برای ایراد سخنرانی گوی سبقت از دیگران می ربودند نگردیده و آن ها به دادگاه احضار نشده اند؟!!!!

۶- در متن حکم عبارت « ارائه گزارشات و آمار غیر واقعی به منظور تحت فشار قرار دادن مسئولان » آمده است اما به مصداق یا مصادیق اینگونه گزارشها اشاره ای نشده است و مشخص نیست که کدام مصاحبه یا گزارش اینجانب غیر واقعی بوده و در کدام دادگاه غیر واقعی بودن آن ها به اثبات رسیده است لذا استفاده از عناوین و عبارات کلی را فاقد ارزش حقوقی دانسته و صدور رای بر اساس آن ها را محل اشکال می دانم.

۷- آمار تخمینی تعداد شرکت کنندگان در تجمعات مقابل مجلس را حاضرین به خوبی می دانند و رسانه ها نیز منعکس کرده اند لذا انکار این واقعیت که هزاران فرهنگی به منظور تحقق یک خواسته کاملاً صنفی و قانونی مقابل مجلس جمع شده اند فقط پاک کردن صورت مساله است و هیچ مشکلی از مشکلات مسئولان محترم حل نخواهد کرد.

۸- اگر چه هیچ یک از عناصر مادی و معنوی جرم در تجمعات اخیر مشاهده نمی شود با این وجود احراز وجود عنصر معنوی جرم از لوازم صدور احکام کیفری است و این در حالی است که اینجانب هیچ قصدی جز احقاق حقوق صنفی خویش بویژه اجرای لایحه مدیریت خدمات کشوری (نظام هماهنگ) که امروزه همه مسئولان تصویب آن را جزء افتخارات خویش می شمارند نداشته ام. بر این اساس برائت خود را از اتهام یا اتهامات مطروحه کاملاً محرز می دانم.

درخاتمه معتقدم ، تاریخ و افکار عمومی جامعه به ویژه فرهنگیان آگاه به دقت نظاره گر پرونده معلمان هستند و قطعاً افکار عمومی جامعه در کنار قضات تجدید نظر به بررسی این پرونده خواهند پرداخت لذا آنان که به روز قیامت و روز واپسین و افکار عمومی معتقدند در رای و نظر خویش حقیقت را فدای مصلحت ننموده و آخرت خویش را به زندگی چند روزه دنیا نخواهند فروخت.

والسلام

محمود بهشتی لنگرودی

کانون صنفی معلمان تهران

یکشنبه ۲۰ آبان ۱۳۸۶